

Lørdag den 7. april 2001.

Tøndringer og Klosterboer mødtes kl. 8.30 i Mølleparken 117 og fulgtes sammen til Billund – tæt trafik. Vi nåede lufthavnen ca. kl. 10, hvor vi mødtes med de to fra Skærbæk. Herefter bød programmet på bagage-tjek-ind, lidt taxfree-shopping etc.

Kl. 11.50 littede flyet mod Amsterdam. Efter ca. en times behagelig flyvetur med en god sandwich satte vi fødderne på hollandsk jord. Vi tilbragte tiden i den pænt store lufthavn med McD-besøg, avislæsning og afslapning.

I det hele taget stod den første dag på vores store rejse til Californien, USA i transportens tegn. Først i bil fra Sønderjylland til Billund, så med fly fra Billund til Amsterdam, så med fly fra Amsterdam til Los Angeles og endelig med shuttle bus fra L.A.X til vores hotel i Downtown L.A.

Da vi skulle ombord på flyet mod det forjættede land, forsøgte morfar at liste sig ind på første klasse, idet han var den eneste med et kort med en bestemt blå nuance... Uden held, men godt forsøgt, morfar...

Flyveturen over Atlanten gik fint. Flemming, Niels, Mads og Kedde havde fået pladserne ved nødudgangen, hvilket betød, at de havde betydelig mere plads til at slænge de lange skandinaviske stænger... Og det er jo en fordel at sidde godt, når man har så vigtige ting på programmet som film-kigning, musik-lytning, kort-spilning, bog-læsning, mad-spisning, drinks-drikning o.s.v. Menuen bød på en pasta- eller kyllingeret, og biografen i 10 km. højde havde "What Women Want" og "Billy Elliot" på plakaten. Da vi var ca. halvvejs, fik vi et vue over Hans Henriks fødeby i Grønland fra luften.

Som et lille kuriosum kan det nævnes, at flyveturen mellem Amsterdam og L.A var på ca. 10.000 km., der blevet fløjet med en gennemsnitshastighed på omk. 1000 km. i timen og lufttemperaturen så langt over jordens overflade var -60 grader!

Langt om længe kunne vi se L.A under os. Det gik smertefrit gennem tolden. Vi blev som efter planen hentet i lufthavnen af en meget sød guide – Sigrid. Vi blev transporteret til hotellet – Best Western Mayfair Hotel - hvorefter bagagen blev bragt til værelserne. Flemming levede sig med det samme ind i den amerikanske livsstil og gav rundhåndet piccoloen \$10!! Da vi ankom til hotellet, var klokken ved at være 21.30 lokal tid, hvilket resulterede i, at Kisse nærmest gik kold på sengen. Men vi skyndte os alligevel at bestille bord på hotellets restaurant – vi trængte til natmad/morgenmad!! (Californien er 9 timer bagud i forhold til dansk tid, så vi havde efterhånden været på farten længe!). Vi nød nogle gigantiske sandwiches, inden vi skulle op at tælle får. Da vi forlod restauranten, var klokken 7.00 i Danmark, og vi havde endnu ikke lukket et øje, så øjnene hang efterhånden helt nede på kinderne. Ikke desto mindre fandt et par stykker af os det nødvendigt med en lille aften-gåtur i området for at få købt den første flaske whisky. Kl. ca. 22.45 gik vi i seng – alle sov vist hurtigere end nogensinde før.

Værelserne var for øvrigt rigtig fine, og hotellets foye var helt vildt blæret – lidt af en oplevelse sådan at skulle på superfint hotel for første gang for nogle af os... Men hotellet i Los Angeles skulle vise sig kun at være begyndelsen...

Vejr: Amsterdam – regnvejr.
Los Angeles – sorte skyer og ret kraftig blæst.

Søndag den 8. april 2001 (Palmesøndag).

Efter en god nats søvn var vi klar til at udforske L.A. Vi mødtes i receptionen kl. 9.00 og tog taxi til Old Town – Olvera – hvor L.A. engang blev grundlagt. Det var mexicanere, som grundlagde byen, og den gamle bydel er nu centreret omkring en enkelt gade – Olvera Street – med masser af boder og butikker. Før vi indtog gaden, fik vi morgenmad på en Subway (am. rest. kæde), som dog ingen kaffe havde. Så det blev dagens først punkt i Olvera Street at finde en kop kaffe. Vi fik (Thomas, Diddé og Flemming) en kop kaffe med en enkelt whisky til, og det viste sig at være den dyreste kop kaffe på hele ferien. Vi måtte i alt slippe omk. 250 kr. for 5 kopper kaffe og 3 whiskyer – men det smagte godt! Og som et gammelt mundheld siger: ”Det nytter ikke at rive sig i røven, når barnet først er født...”.

Vi fortsatte turen ned ad gaden med de mange boder. Nogle af os så den ældste bygning fra 1818, hvor vi fik et indtryk af, hvordan de første indbyggere levede i deres hjem. På en åben plads lå området mexicansk-katolske kirke, og fordi det var Palmesøndag valfartede samtlige bydelens mexicanere til kirken med et palmeblad og et billede af Jomfru Maria under armen. Det var meget interessant at opleve. På pladsen foran kirken spillede et mexicansk orkester meget dejlig musik, og det inspirerede i hvert fald Tove og Kedde til en lille sving-om. Så mens vi kiggede på mexicanerne, så kiggede mexicanerne på Tove og Kedde, det kan man da kalde mellemfolkelig forståelse :o)...

Herefter gik vi til China Town. Det var også meget specielt at opleve, fordi denne bydel faktisk kun består af et par gader, som er helt overdækkede, og hvor man kan købe alt fra knappenåle til elefanter. Niels købte et ur og Diddé en pung. Kisse købte te, som hun i første omgang glemte, men som hun fik igen, da hun senere løb tilbage efter det.

Vi gik tilbage til det mexicanske område og videre til Union Station. Herfra tog vi med metro til 7th Street Station. L.A. Downtown er aldeles øde og forladt i weekenderne, så vi havde ingen problemer med at finde en god plads i solen, hvor vi kunne indtage vores eftermiddagskaffe/varm chokolade/æblekage/pizza m.m., da vi kom op fra undergrundsstationen. På pladsen var der mange flotte og fantasifulde figurer. Funklende flotte skyskrabere – rene arkitektoniske perler f.eks. ved Ernest & Young-skyskraberen (et revisionsfirma, der også har kontor i Tønder)

findes Terry Allens morsomme bronzeskulptur – en kontormand opslugt af bygningen.

Efter eftermiddagspausen tog vi tilbage til hotellet for at hvile lidt inden aftenmaden, der igen blev indtaget i hotellets restaurant. Ved maden fik vi en god diskussion om sprog billeder, og hvad de betyder, og efter at vi var blevet belært om, at det ikke nytter at rive sig i, gik de to seniorer ned i foyeren for at trække lidt frisk luft gennem en cigaret. I Californien er det bare sådan, at rygning foregår udenfor, men Thomas og Didde mente, at man godt kunne ryge i vindfanget ved indgangen, eftersom der her var anbragt et stort gulvaskebæger. Didde havde kun lige nået at få ild i smøgen, da alarmen gik i gang. Vi andre, som sad på en etage længere oppe med udsigt til foyeren, troede, at det var dem, som havde udløst alarmen, så derfor prøvede vi trods mavekramper af grin at vinke Thomas og Didde ud på fortovet. De vinkede blot hyggeligt igen, og inden vi så os om, ankom tre store brandbiler til hotellet. Vi havde lidt svært ved at tage situationen alvorligt – specielt Tove og Kisse. Alarmen hylede, og alle hotellets gæster kom ned i hall'en – nogle sågar i nattøj. Hotellet blev undersøgt af brandmændene, og det viste sig heldigvis, at det "kun" var en vandskade i kælderen, som var årsag til det store virvar. De flinke brandmænd lod Mads prøve deres iltflaske, Hans Henrik prøvede en jakke, og Mie blev fotograferet mellem to store brandmænd.

Da alt igen var under kontrol, slukkede vi selv branden med en whisky.

Vejr: Høj solskin og over 20 graders varme – flere blev forbrændte af solen

Mandag den 9. april 2001.

Kl. 8.30 mødtes vi i hotellets restaurant, hvor alle fik serveret en executive breakfast bestående af kaffe/te, juice, toast med smør og marmelade, bacon, scrambled eggs og kartofler – morgenmad på ægte amerikansk maner.

Ca. en time senere gik vi i samlet flok til undergrundsstationen 7th Street/Figueroa, hvor vi tog metroen til Universal Studios. For at komme helt ud til studierne tog vi en shuttle bus, som førte os lige til indgangen.

Vi lagde ud med at tage en "Studio Tour" i en åben bus, hvor vi blev ført igennem det gigantiske område. Det var en tur med de diverse special effects, så vi oplevede bl.a. et jordskælv i en undergrundsstationen (som efterfølgende blev oversvømmet med vand), at køre over en flod, en bro som faldt sammen, da vi var på midten, angreb af en haj, et massivt regnvejr, et møde med en banan-ånde-lugtende King Kong, en køretur igennem div. bydele (forskellige byggestile i forskellige lande) etc. Den næste event oplevede vi også i fællesskab – Back To The Future Ride. Vi stod ret længe i kø, men hold da op en tur i "rystemaskinen", der ventede os. Det var vildt skægt at suse ud og inde mellem skyskrabere, at flyde med en lavastrøm, at blive ædt af en dinosaur osv.

Klokken var efterhånden blevet 13.00, og vi besluttede at dele os i 2 grupper – de gamle og de unge. Vi (læs: De unge) styrede lige mod Jurassic Park, hvor vi bl.a. fløj udover et vandfald på 25 meter - sjovt, selvom Niels blev en anelse våd. Vi havde endda alle investeret i plastik-ponchoer inden ”The Dinosaur Tour”. Vi spiste frokost i Jurassic Park Caféen – det var OK, men dyrt! Og så gik vi igen amok i forlystelserne... Cinemagic, hvor filmtricks, med bl.a. Hans Henrik som frivillig, blev afsløret, Back Draft, hvor vi stod midt i en brændende lagerbygning, Water World – et vildt stuntshow og til sidst Terminator 2 3D-show (hvor hele flokken blev samlet igen). 3D-brillerne gjorde det ekstra vildt for os alle sammen... Måske med undtagelse af Thomas, der ikke mente, at han havde behov for briller for at finde ud af, hvad der foregik. Vi andre fik både robotter, cyber-dyr og meteor-rester i hovedet.

Kl. 17.30 forlod vi parken, hvor der blev taget behørig afsked med os af en dansende neger. Her må vi vist henvise til videobåndet, som i meget levende billeder videregiver denne oplevelse. Vi tog shuttle bussen til metroen, og godt mørbankede væltede vi om i sæderne efter en lang dag smækfyldt med oplevelser.

Vi steg af igen på 7th Street/Figueroa, hvor vi spiste aftensmad på ”California Pizza Kitchen”. Der var pizza eller pasta på menuen, og det smagte dejligt.

Vi var tilbage på hotellet omk. kl. 20. Vi formåede lige og lige at få pakket kufferterne, men mellem 21 og 21.30 sov alle vist tungt.

Vejr: Sol, men rimelig frisk blæst.

Tirsdag den 10. april 2001.

Vi stod tidligt op og nød som dagen i forvejen en stor amerikansk morgenmad. Kl. 9.00 blev vi afhentet af minibus med guiden Sigrid, som vi havde lært at kende, da vi kom til L.A. Det var så planen, at vi skulle opleve så meget, som vi nu kunne nå af byen, inden vi sidst på dagen skulle til Santa Barbara for at hente de to biler, som stod til rådighed for os resten af Californiens turen.

Vi startede med at blive kørt til Downtown L.A. (L.A.s centrum), hvor vi stod af bussen og gik en tur blandt de imponerende skyskrabere. Sigrid fortalte os, at skyskraberne på grund af jordskælvsfaren er bygget på søjler. Den højeste skyskraber, vi passerede, er på 73 etager – ca. 300 meter. Skyskraberne kan klare et jordskælv, som måler 8 på Richter-skalaen. Det sidste jordskælv ramte Los Angeles i 1996 og målte 6,9 – ikke en eneste glasrude gik itu! Efter Downtown-besøget gik turen ad den 32 km. lange Sunset Boulevard til Hollywood, hvor vi blev sat af ved Mann’s Chinese Theatre på Hollywood Boulevard. Foran denne kendte biograf har mange berømte skuespillere sat deres fod- og håndaftryk i cementen. Fortovet langs Hollywood Boulevard kaldes ”Walk Of Fame” og er belagt med stjernefliser med de kendtes navne. Der er over 2000 stjernefliser på ”Walk Of Fame”, og det koster \$ 7500 at få sit navn på en flise. Herfra kørte vi videre til Rodeo Drive, hvor vi kunne

snuse lidt til nogle meget høje priser. Nævnes skal bl.a. en buket blomster til \$ 595!! I forretningerne er der ikke priser på de udstillede varer, for hvis man spørger efter prisen, har man alligevel ikke råd til at betale for varen. Rodeo Drive er den dyreste indkøbsgade i Beverly Hills, og der f.eks. 125 juveler til den forholdsvis lille befolkning på 31.000 indbyggere. Indbyggerne i Beverly Hills lever efter parolen om, at der skal være fire dyr i ethvert hus: En nerts i skabet, en jaguar i garagen, en tiger i sengen og et æsel til at betale det hele!! Forresten gik vi også forbi portieren og hotellet fra filmen "Pretty Woman", men desværre så vi hverken Richard Gere eller Julia Roberts...

Efter "bymidten" satte vi os igen i bussen for at køre mod Stillehavet og Santa Monica. Fra en P-holdeplads kunne vi overskue en kæmpe strandpromenade, hvor vi holdt 10 min. pause for lige at forevige alle familiemedlemmer med Stillehavet i baggrunden. Fra Santa Monica tog vi til Beverly Center, hvor vi lige nød en typisk amerikansk frokost på Hard Rock Café, dvs. en burger m. pommes frites og cola og en is til dessert – ikke noget særligt rent gastronomisk, men hvad prisen angår, skulle man tro det. Et plaster på såret var så, at man sad ved siden af Elvis' motorcykel, John Lennons håndskrevne Help-tekst og Bob Dylans hat med mere.

Efter frokosten gik turen videre nordpå. Vi nåede dog at lave et stop, så Signe og Mie kunne blive fotograferet ved det røde Beverly Hills-byskilt.

Så gik turen mod Santa Barbara ad en temmelig trafikeret Highway 101. Kl. ca. 17 nåede vi frem til lufthavnen nord for Santa Barbara, hvor vi fik udleveret nøglerne til de to biler, der var bestilt til os. Det var en rød og en blå Ford Windstar, og efter at vi havde vænnet os til automatgear mm., hvilket bl.a. medførte, at Flemming kørte en lille tur over Mads' ene fod, var vi klar til at køre til Solvang.

Kl. 17.45 nåede vi næste mål på vores rejse nemlig **Solvang**, hvor vi blev installeret på Best Western Kronborg Inn. Nogle pakkede ud på værelserne, mens andre gik på indkøb for at handle ind til aftenmaden, så vi alle kunne få os en *rugbrøds*mad – lækkert.

Kl. 19.30 kom Knud for at hente os, hvorefter vi blev inviteret til Knud og Elisabeths hjem til en velkomstforfriskning. Knud og Elisabeth er flyttet, siden vi besøgte dem sidst, og de bor nu i et hus midt i byen nær kirken. Kurt og Arla kom også, så snakken gik livligt indtil 21.30-tiden, hvor vi efterhånden trængte til at se dyner, så vi gik tilbage til Kronborg.

Vejr: Solskin hele dagen (én af de 325 solskinsdage om året i L.A.)

Onsdag den 11. april 2001.

Vi vågnede tidligt. Tove og Kedde tog en køretur, idet Kedde mente, at Tove havde behov for en køreprøve. Bagefter fik resten af familien så demonstreret, at Tove havde bestået.

Kl. 9 var der fælles morgenmad på Olsens Bakery sammen med Elisabeth. Et lækkert morgenmåltid med rugbrød, rundstykker m. ost og syltetøj og wienerbasser. Sjovt, at man blot skal være et par dage i udlandet for at glæde sig over noget så banalt som typisk *dansk* morgenmad.

Kl. 10.00 stod Kurt og Knud klar ved hotellet for at give den store guidede rundtur i Solvang og nærmeste omegn. De startede med at vise os, hvor byen Solvang blev grundlagt ved en vandmølle bygget i hollandsk stil af bl.a. Ivos svoger. Vi fik også set verdens ende, og her lugtede der godt nok af stinkdyr. Vi var på Solvangs ældste kirkegård, hvor Thomas havde sin farbror Thomas, der var den første af familien, der emigrerede, liggende. Så gik turen til den danske kirke, hvorefter vi tog til "The Little Mermaid" (Den lille havfrue) i Solvang. Her fik vi en lækker frokost bestående af højtbelagt smørrebrød m. leverpostej, sild, spegepølse, rullepølse osv. Til maden blev der selvfølgelig serveret øl, og Knud og Kurt insisterede på at være værter, så det var jo en sand fornøjelse for os turister. Efter frokosten kørte vi via Rundetårn til museet Elverhøj, hvor Kurt er bestyrelsesmedlem. Det er et museum grundlagt af danske indvandrere om tiden, da de startede på det store eventyr i Californien, og museet giver et godt billede af udviklingen på de ca. 100 år, der er gået siden, siden Solvang blev grundlagt.

Kl. 14.00 tog vi afsked med Kurt og Knud, og da vi var inviteret til middag hos Kurt og Arla kl. 17.30 var der tid til både et bad i svømmepølen for de friske og en middagslur for de lidt mindre friske, så vi fik samlet kræfter på hver vores måde, inden vi skulle være sammen med vore amerikanske familier.

Vi ankom til Kurt og Arlas hus samtidig med tante Ivo og hendes hjemmehjælper Rhonda – siden nogle af os var i Solvang for 3 år siden, har tante Ivo haft en hjerneblødning, så hun nu er i rullestol og kræver døgnpleje, men det var rart at se og tale med hende. Kurt og Arla serverede "before dinner-drinks" m. snacks, så vi kunne cirkulere lidt rundt og hilse på de forskellige, og på den måde fik vi også hilst på Arla og Kurts sønner Jeff, John, deres svigerdatter Kim, deres barnebarn Kirsten og Arne & Diana. Så blev der serveret; først rejer på et stykke fersken, dernæst hamburgerryg m. blomkål, asparges og gulerødder og til dessert ananasfromage. Til slut så vi videofilm om Atterdag-højskolen, der tidligere var en dansk højskole i Solvang. Ivo har arbejdet på skolen i 4 år og blev interviewet i filmen. Arla har været elev på skolen. Alt i alt en hyggelig familieaften.

Kl. 22.30 var vi hjemme på hotellet og modne til at se dyner.

Vejr: Overskyet, ikke særlig varmt.

Torsdag den 12. april 2001.

Efter en god nats søvn blev vi igen mødt af Kurt og Knud, der igen havde taget dagen fri for at vise os af landskabet omkring Solvang. Vi startede med at køre ud til Arne & Dianas farm, hvor vi var inviteret til Okie-breakfast kl. 10, og jeg skal

love for, at vi fik breakfast. Okie-breakfast er dagens første store måltid for okierne (landarbejderne), og det var det, vi skulle prøve. Det foregik på en overdækket terrasse, hvor vi blev beværtet med en **stor** buffet bestående af kød, pølser, æggekage/røræg, tomater, boller, frisklavede majsbrøde m. ahornsirup, brasede kartofler, kaffe, juice mm. Det hele foregik i strålende solskin, så det var en virkelig dejlig start på dagen. Diana spillede også lidt teater for os med okie(landarbejder)påklædning, hat og falskt gebis påmonteret, så det var også underholdende. Da vi alle var godt mætte, fik vi sagt farvel til tante Ivo, hvorefter turen gik op i bjergene. Undervejs passerede vi Michael Jacksons hjem "Neverland", hvor vi selvfølgelig indlagde et kort stop, så de unge mennesker kunne blive fotograferet ved indgangen. Vi var nu på en meget smuk tur op i bjergene ad Figueroa Mountain Road. Vi gjorde holdt på et højdedrag, hvor vi havde en storslået udsigt, hvorfra vi bl.a. kunne se Lake Cachuma, Stillehavet mod vest og Sierra Nevada mod øst. Vi kørte så ned mod Solvang igen, og igen var det en flot tur, der ud over det rent landskabelige også viste udsprungne lupiner og poppies (californiske valmuer). Vi gjorde holdt i den lille by Los Olivos, hvor vi var i en cowboy-forretning uden dog at købe det store. Turen gik videre til Ballard amtskirkegård, hvor Jacobsen-slægten har et familiegravsted, og her blev der selvfølgelig taget adskillige fotos. Vi var tilbage i Solvang v. 14-tiden, hvorefter nogle (Hans Henrik, Mie og Niels) gik på bytur, Flemming og Kedde besøgte Elisabeth med lidt tøj, der trængte til at blive vasket og andre slappede af. Senere på eftermiddagen gik Tove og Kisse på shoppingtur, mens Hans Henrik og Flemming besøgte Heidelberg Inn for at undersøge standarden på øl i Solvang.

Kl. 18.15 var der afgang til familiemiddag på en restaurant ved navn A.J.Spurs lidt udenfor Solvang, hvor Thomas havde inviteret alle familiemedlemmer, der havde lyst, til aftensmad. Vi blev mange: Knud og Elisabeth havde sønnen Glenn m. samleverske + 3 børn og datteren Ester m. manden Mark + 2 børn med, Arne & Diana var der og selvfølgelig Kurt & Arla, så vi var en pæn flok. Vi hyggede med masser af god mad, snak på kryds og tværs, og Mie fik en fødselssang på forskud af personalet. På et tidspunkt dukkede Kurt & Arlas søn Jeff op med et venner, og de havde vistnok ikke kun spist, men alt i alt en hyggelig afsked med vor californiske familie. Aftenen blev afsluttet med at Arla & Kurt inviterede os til en godnat-drink på The Danish Inn, så dem fik vi sagt specielt farvel til. Vi var "hjemme" på Kronborg v. 22-tiden, og vi talte om, hvor fantastisk vi igen var blevet modtaget af vor amerikanske familie.

Vejr: Flot solskinsvejr.

Fredag den 13. april 2001.

Vi startede dagen med morgenkaffe hos Olsen – som sædvanligt en god start på dagen. Så kørte vi i vore godt pakkede biler om til Elisabeth og Knud for at

hente vores rengjorte vasketøj. Kl. 09.50 tog vi afsked, og så gik turen mod Monterey. Ligesom sidst nogle af os var i Californien, var kystvejen Highway 1 nord for Morro Bay afspærret, så turen nordpå fortsatte vi ad Highway 101. Turen gik gnidningsløst, og ved 13-tiden kørte vi ad biveje mod vest fra 101 ud til Highway 1, idet vi nu måtte være kommet nord for det afspærrede stykke vej. Vejene vi kørte på var faktisk mere spændende og betydeligt flottere end 101, så det var et godt valg, vi havde gjort. Kl.13.45 holdt vi pause og nød en frokost i det fri – det var godt med lidt rugbrød og en kold øl/vand. Kl.14.15 gik turen videre mod Monterey ad Carmel Valley. Da vi nåede Carmel, drejede vi ad Highway 1 mod syd og kørte ca. 35 km. ad denne verdens smukkeste vejstrækning til Big Sur, hvor vi vendte om. Denne køretur er noget af det smukkeste, vi endnu har set, og den skal opleves, for ord er for fattige til at beskrive denne natur bestående af stejle klippeskrånninger med et frodigt planteliv og med det brusende Stillehav foran sig så langt øjet rækker. Efter et par pauser undervejs for at filme og fotografere nåede vi v. 16-tiden til Monterey.

Vi fandt ret hurtigt vores hotel "Casa Munras Garden Hotel". Vi blev installeret på nogle dejlige værelser, og resten af dagen stod den på afslapning. Først var der lidt indkøb i et Safeway-supermarked lige i nærheden, så skulle nogle i svømmepølen, og sidst på eftermiddagen mødtes vi alle på den udvendige svalegang, hvor vi sad og nød en kop kaffe, småkager og en enkelt whisky.

Vi aftalte, at vi ville spise aftensmad på et værelse, så Kisse, Signe, Niels, Mie, Hans Henrik og Mads blev sendt i byen efter mad. De fandt en Subway og kom tilbage med aftensmad til os alle. Vi flyttede sammen på Mie og Hans Henriks værelse, hvor vi nød den dejlige mad og lidt godt til halsen. Måske fik nogle lidt rigeligt til halsen, for rygterne siger i hvert fald, at Flemming var ved at fare vild i et klædeskab, da det lidt senere blev sengetid. Heldigvis er vi nogle, som kan bevidne, at han ikke gik amok med en elektrisk tandbørste...

Vejr: Solskin, men ret blæsende.

Lørdag den 14. april 2001.

Dagen startede med, at vi alle fejrede Mies fødselsdag – dvs. fødselsdagssang og overrækkelse og åbning af gaver. Så gik vi i samlet flok til en restaurant, der ligger på Cannery Row i Monterey. Her fik vi serveret en lækker american breakfast, hvor kronen på værket var, at personalet sang fødselsdagssang ("Happy Birthday") for Mie og forærede hende en fødselsdagskage med lys i.

Efter morgenmaden deltes vi, idet nogle gerne ville se Monterey's berømte akvarium (der er 1.000.000 l. vand i akvariet) og søløverne, som man altid kan høre i Monterey. Andre ville gerne shoppe (Signe skulle bl.a. have noget ulækkert morgenmad med hjem til en studiekammerat) eller bare gå lidt rundt i byen. Monterey er en meget hyggelig og forholdsvis gammel by (efter amerikansk

standard), hvor man næsten forventer at møde John Steinbeck om det næste gadehjørne - han har nemlig har skrevet om Cannery Row i "Et mægtigt Gilde".

Kl. 12.00 mødtes vi igen, hvorefter kursen blev sat mod Yosemite. De fleste af dagens timer blev tilbragt i vores Ford Windstar biler, hvor Niels og Mads bl.a. slog tiden ihjel med kortspil og sort humor, hvilket gjorde turen mere underholdende for medpassagererne. Da vi var nået ca. halvvejs holdt vi frokostpause med håndmadder og kolde pils. Hele køreturen blev tilbagelagt på godt 5 timer.

Kl. 17.45 nåede vi vort næste hotel "Cedar Lodge" i El Portal, som ligger 13 km. fra selve nationalparken. Det var, ligesom de andre hoteller vi indtil videre havde boet på, et dejligt hotel. Aftensmaden blev indtaget på den lokale restaurant. Og inden vi gik i seng, skulle den obligatoriske whisky/øl selvfølgelig også lige skylles ned.

Kl. 22-22.30 var det sengetid.

Vejr: Sol fra en skyfri himmel.

Søndag den 15. april 2001.

Vi sov længe i dag. Thomas mente, at det var nogle korte senge, der var på hotellet, men da han først fandt ud af, at han havde ligget på tværs, fik han også en god nattesøvn – han må alligevel have været lidt ved siden af sig selv, for han vendte sine underbukser på vrangen, indtil det kløede for meget.

Morgenmaden blev anrettet på terrassen kl. 09.30 i dejligt solskinsvejr. Udenfor vores hotelværelser havde vi adgang til en meget lækker terrasse, som lå lige op af en bjergskråning. Efter endt morgenmad sørgede vi for at rydde godt og grundigt op, da der var skiltet med, at madvarer under ingen omstændigheder måtte efterlades udenfor, idet sultne bjørne færdedes hjemmевant i området...

Kl. 11.00 var der afgang til Yosemite Nationalpark. Bjerge, klippeskråninger, kæmpetræer og vandfald var, hvad der ventede os. Vi fik tisset af, ringet hjem og spist frokost – dvs. sandwich og flutes.

Kl. 13.40 steg vi alle ombord på "The Yellow Sunflower Sightseeingbus", som er en åben bus, der kørte os rundt i nationalparken i ca. 2 timer. Guiden var lidt svær at forstå (lød allermest som en kastreret homoseksuel, der havde slugt helium),

men hvad gør det, når naturen i sig selv er så fascinerende. Turen var henlagt til området omkring Yosemite Valley, hvor naturen viser sig fra sin smukkeste side. Slyngende floder, frodige enge og skove dækker dalens bund, og

bare granitskrænter hæver sig 914 meter over dalen med brusende vandfald. Vi gjorde bl.a. holdt ved Valley of Ice, North Dome, Half Dome og Upper Yosemite Falls, som med et fald på 739 meter er verdens tredje højeste vandfald. Vi blev forevigtet adskillige gange foran denne storslåede natur. Under turen fik vi desuden også et lille indblik i parkens rige dyreliv; vi så egern, rovfugle og søde, bløde bambier.

Kl. 16.00 vendte vi atter næsen mod hotellet. De kvindelige medlemmer af familien fik til opgave at handle ind til aftensmaden, og da alle var tilbage, tog de fleste sig en dukkert i poolen eller i spaen. Hotellets udendørs-pool var desværre lukket, så vi måtte nøjes med den indendørs, som også var ok, men en anelse klorholdig.

Aftensmaden blev ligesom morgenmaden indtaget på vores terrasse i det fri, og bagefter stod den på kaffe, whisky og lidt Bacardi. Tove & Kedde gik en tur, og de 5 unge mennesker fandt kortene frem. En eller måske...én blev vist en smule plim-plim i hovedet!

Kl. 24 var alle puttet under dynerne/tæpperne,

Vejr: Sol fra en skyfri himmel.

Mandag den 16. april 2001.

Denne dag startede også med morgenmad på terrassen. Kl. 10.45 var der afgang til Mariposa Grove – først kørte vi helt ind til Yosemite National Park og derefter sydpå gennem en tunnel og så videre ad snoede veje.

Kl. 13.30 nåede vi bestemmelsesstedet, som var dækket af sne (pga. dets placering et godt stykke over havets overflade). Vi gik ad en skovsti op til ”Grizzly Giant”, et sequoia-træ (en art fyrretræ) med en diameter på over 9 m., en livvidde på næsten 30 m. og en højde på 64 m.. Sequoia’en standser aldrig sin vækst, men bliver ved med at vokse, indtil vind eller sne får bugt med den. Ild, insekter og sygdomme har ingen effekt på sequoia’en, da barken er næsten uden harpiks, og den tykke trevlede skal er næsten umulig at antænde – Hans Henrik prøvede uden resultat. Når man kiggede op på træets krone, var det imponerende at se de grene, som voksede ud fra selve træstammen – grenene var på størrelse med store danske træer. Derudover så vi bl.a. også et væltet træ, som havde eksisteret siden Alexander den Stores tid (ca. 300 år før Kristi fødsel). På vej tilbage til bilerne havde vi sneboldkamp; en ret bizar oplevelse eftersom vi løb rundt i shorts og kortærmet bluse, og med solen skinnende fra en skyfri himmel.

Kl. 15.00 nåede vi Oakhurst, og vi var efterhånden ved at være ret sultne, så der gjorde vi stop. Ved 16-tiden mødtes vi igen efter at have været delt i hhv. McDonald-spisere, Burger King-spisere, Kentucky Fried Chicken-spisere og Subway-spisere. Kisse, Signe og Tove fik herefter handlet ind til aftensmad og morgenmad i et kæmpe-supermarked ved navn Raleys – oven i hatten fik de sandelig

også købt en 1½ liters whisky til Thomas, der var ved at køre tør. Kedde kørte sammen med alle de unge mennesker, som både spillede kort, havde rime-leg og spillede høj musik, så de hyggede sig rigtigt.

Kl. 18.00 var vi igen hjemme på hotellet. Mads og Hans Henrik havde købt en rugby-bold, så den spillede de med, mens Kedde fik sig en lur. Vi andre sad på terrassen og nød dagens sidste solstråler og en ordentlig røvfuld håndbajere. Da Hans Henrik var færdig med at spille, underholdte han ved at tage morsomme billeder af forsamlingen med sit digitalkamera. Signe og Tove fik skrevet postkort.

Kl. 20.00 samledes vi igen til aftenmad i det fri. Da alle var mætte, kom øllerne og whiskyen endnu en gang på bordet, og så begyndte vi alle at lege rime-leg – den, der ikke kunne rime, skulle slikke bordet - ved Kisses plads blev bordet meget rent. Det var Niels, der havde opfundet legen, og derfor fungerede han, som en hård men retfærdig dommer. Kl. 22.00 gik de fleste i seng, men Mads, Niels, Kedde og Hans Henrik spillede kort indtil kl. 23.00.

Vejr: Sol fra en skyfri himmel.

Tirsdag den 17. april 2001.

Dagen begyndte med morgenmad på Thomas & Diddes værelse kl. 8.00, og kl. 9.00 var bilerne pakket, og vi var klar til afgang mod rejsens sidste mål: San Francisco.

Turen dertil gik via Mariposa og Modesto – en meget flot tur, hvor vi først kørte fra højtbeliggende skov, forbi smukke søer og så gennem et landskab domineret af store plantager med hhv. mandler, nødder, vin og store jordbærmarker. I Modesto opstod en smule orienteringsproblemer, så hvad var mere naturligt end at standse ved en jordbærsælger for at spørge om vej. Ved samme lejlighed kunne vi jo passende købe 3 bakker jordbær, der som alt andet ”over there” var kæmpestore. Smagen var i top, og den mexicanske jordbærsælger kunne forklare os vejen til den nærmeste highway. Og så kunne vi ellers fortsætte turen mod San Francisco for fulde gardiner. Undervejs var der da også tid til et lille frokost-stop, som blev holdt i Livermore, hvor vi fik tømt proviant-poserne.

Ca. kl. 14.30 nåede vi Oakland (som ligger klods op af San Francisco) og videre over den 14 km. lange sekssporede dobbeltdækkerbro Bay Bridge til San Francisco. Kl. 15 nåede vi Shannon Court Hotel i Geary Street midt i byen. Vi blev indlogeret på 7. etage på rad og række. Tove & Kedde fik som de eneste tildelt en seng i king size-størrelse og en air-condition med king size-heater. Sengen var så stor, at de næsten kunne forsvinde for hinanden, men air condition-anlægget gjorde, at Kedde svedte så meget, at Tove kunne lugte sig frem til ham. Efter at vi havde fået fordelt bagagen, mødtes vi alle hos Tove & Kedde til en eftermiddagsbajer for at planlægge dagens videre forløb. Vi aftalte at mødes i receptionen kl. 16.30, hvor vi

startede med at nyde vi en gratis kop kaffe/te m. adskillige slags småkager til. Herefter begav vi os ud i San Franciscos gader.

Vi tog retning mod Union Square, hvor vi delte os i 2 hold – de unge og de gamle. De unge gik ud for at sondere terrænet, hvad butikker og lignende angik, mens vi andre satte kursen mod China Town, hvor Thomas fik ekviperet sig med en fleece-bluse m. San Francisco-logo. Imens rekognoscerede Tove & Kedde området for restauranter. China Town dækker kun 24 husblokke, men det er alligevel det største asiatiske samfund udenfor Asien. Kvarteret er pakket med asiatiske restauranter (vietnamesiske og cambodjanske spisesteder ind i mellem de gamle kinesiske) og udsmykket med lygter med dragehaler. Den mest travle gade i kvarteret hedder Grant Avenue; gaden er fyldt med både forretninger og turister.

Kl. 18.30 havde vi aftalt at mødes ved indgangen til China Town, hvorefter vi i samlet flok gik til Oriental Pearl Restaurant. Middagen blev indledt med bestilling af en before-dinner-drink, hvilket af sted kom en overglad tjener, der straks lagde op til et større party. Vi bestilte efter vejledning en 6-retters menu bestående af først en kop te, en indbagt Kina-reje m. Dim Sum, suppe med bl.a. hajkød, Scallop (?) m. glaserede valnødder, okse-, svine- og kyllingekød + ris m. rejer og div. grøntsager. I forbindelse med middagen blev der skrevet postkort og læst kinesiske stjernetegn. Vi sluttede middagen af med en kinesisk Fortune-cookie.

Efter at have betalt for en god og eksklusiv middag tog vi tilbage til hotellet, hvor Tove forsøgte sig med godnatlæsning fra vores dagbog, mens vi andre indtog et par whisky-sjusser, så der var ingen, der protesterede, da der blev foreslået sengetid.

Vejr: Flot solskinsvejr, men frisk blæst da vi nåede San Francisco.

Onsdag den 18. april 2001.

Efter en god nats søvn mødtes vi kl. 08.30 i receptionen og gik i samlet trop over Geary Street for at indtage morgenmaden i en typisk amerikansk café v. navn Olympia, som ligger lige over for hotellet. Vi havde studeret menukort aftenen inden og syntes, at det så tillukkende ud - vi kunne få både brasede kartofler, scrambled eggs, majsmandekager m. sirup, toast, juice, kaffe/te, så det blev vort valg – på papiret tegnede det jo meget godt. Men fjøj, hvor var det ulækkert! Servitricen var vildt uhumsk med fedtet hår, udslæt og et møgbeskidt viskestykke over armen. Servicen var beskidt og ulækker, og maden var heller noget at råbe hurra for! Kisse fik et meget, meget voldsomt grineanfald, som resulterede i, at servitricen (det søde menneske) kom løbende med en kop vand til Kisse, som grådkvalt havde bildt hende ind, at hun havde fået noget galt i halsen. Kisse fakede, at hun tog en tår, men nægtede herefter at drikke mere af det beskidte krus... Nogle blev trods alt mætte, fordi de stædigt holdt fast på, at ”det sørme da var en dejlig morgenmad – helt som den skulle være og på ægte amerikansk manér...”

Nogle med fyldte, andre med tomme maver drog vi videre ned til krydset Powell Street-Market Street, hvor cablecars'ene har endestation. Vi stod på en cablecar og kørte via Union Square til Fisherman's Wharf. Turen fra San Franciscos midte og ud til bugten gik ad de meget stejle gader, som San Francisco er så kendt for. Det var lidt af en oplevelse at hænge ud fra cablecars'ene, som man så ofte har set i tv-serier og film. Da vi kom ned til Fisherman's Wharf, spadserede vi lidt rundt, indtil vi fandt en båd, hvor man kunne komme med på en sejltur ud på bugten. Da der endnu var et stykke tid til afgang, valgte Thomas og Didde at blive ved båden, mens resten spadserede lidt mere rundt, shoppede og købte ind til en kold øl eller vand ombord. Kl. 12.30 mødtes vi ved båden, og så gik turen ud omkring Alcatraz og under Golden Gate Bridge. Ligeledes var det et storslået syn at se San Francisco fra havsiden; den imponerende skyline og på hver sin side de to store broer (Golden Gate og Bay Bridge). En utrolig flot sejltur på i alt 1½ time, og selvom det blæste temmelig kraftigt, var det en stor oplevelse for os alle.

Efter sejlturen deltes vi, således at de unge blev på Fisherman's Wharf og bl.a. så pier 39 m. søløverne og spiste frokost; Hans Henrik og Niels prøvede en lokal delikatesse bestående af et stort udhulet franskbrød fyldt med fiskesuppe. De ældre tog derimod med cablecar ind til Union Square, og derefter hjem på hotellet for først at spise frokost og få de sidste proviantposer tømt efterfulgt af en god gang afslapning.

Senere mødtes vi alle på hotellet, og da det var ved at blive mørkt, fandt vi ud af, at vi hellere måtte finde et sted at spise. Flemming mente, at hvis man gik til højre, når man kom ud af hotellet, altså væk fra Union Square, måtte der være masser af billige restauranter. I stedet viste det sig, at kvarteret var domineret af massageklinikker, ludere og narkomaner, og de mest fashionable restauranter var McDonald's og Burger King, men de var selvfølgelig også billige... Da vi havde gået tilpas længe og intet kunne finde, besluttede vi os for at gå tilbage mod hotellet og undervejs tage noget mad med, så aftenmaden kom til at stå på sandwiches fra Subway, pizza og mexikanermad fra TacoBell – dem, der havde valgt mexicanermaden, fik kraftig mavepine resten af natten.

Ca. kl. 23 var det sengetid.

Vejr: Solskin, men det blæste temmelig kraftigt på sejlturen på San Francisco Bay.

Torsdag den 19. april 2001.

Vi mødtes ved 8.30-tiden i receptionen og blev enige om, at vi ville finde et andet sted et andet sted til at få morgenkaffe i dag, så vi gik mod Union Square. Vi endte på en café et par hundrede meter fra hotellet, hvor vi fik en meget lækker morgenmad (det var *alle* enige om). Efter morgenmaden delte vi os, således at Thomas & Didde slappede af på hotellet, mens de to andre familier shoppede hver for sig. Vi tog først i Macy's, hvor Kisse og Signe studerede tøj, hvorefter vi gik i Virgin, hvor især Flemming, men også Niels og Signe, fandt hhv. spændende musik og bøger. Flemming og Niels fik på et tidspunkt nok af shopperiet, så de besluttede sig for at gå tilbage til hotellet og nyde de nye musikindkøb. På vejen tilbage slog de et smut forbi Starbuck's (Coffeeshop), som Signe så kraftigt havde anbefalet og ledt efter hele turen. På en eller anden måde føler man sig lidt mere amerikansk, når man kommer gående ned ad gaden med en coffee-to-go i hånden. Kisse og Signe fortsatte med at støvsuge lidt flere tøjbutikker, hvorefter de også traskede tilbage til hotellet. Her fandt Signe og Niels ud af, at frokosten var blevet glemt, og vi manglede stadig at smage en menu fra en anbefalet fastfood-kæde. Så vi gik ned på gaden, fandt en "Jack In The Box" og tog nogle burgere, french-fries og sodavand med op på hotellet.

Resten af eftermiddagen blev brugt på afslapning og pakning til afrejsen mod Danmark dagen efter. Desuden startede Kisse en lille skønhedssalon, hvor bl.a. Didde kom under kærlig behandling af en aggressiv Kisse med en pincet i hånden.

Hen i mod aften drog vi i samlet flok til afslutnings- og fødselsdags(Didde)-middag på en restaurant i Geary Street mellem hotellet og Union Square. Der var frit valg på menukortet, så alle fik, hvad de kunne tænke sig. Portionerne var gigantiske, og for første gang benyttede vi os af muligheden for at få resterne med hjem i en doggy-bag. Som afslutning fik fødselaren Didde selvfølgelig overrakt et stykke chokoladekage på husets regning. En meget hyggelig afslutningsaften hvor snakken drejede sig om, alt hvad vi havde oplevet igennem de sidste 14 dage.

Ved 22-tiden var vi tilbage på hotellet, hvor den sidste amerikanske godnatsjus blev drukket.

Vejr: Solskin, men lidt køligt.

Fredag den 20. april 2001.

Vores sidste dag i Californien begyndte med, at vi alle sang fødselsdagssang for Didde og overrakte gaver. Mormor fik bl.a. et meget flot sæt tøj af morfar, som hun selv var med Kisse og Tove ude at købe dagen forinden. Derefter gik turen igen til The Forecast til fælles morgenmad, hvor Didde igen fik en fødselsdagsskage. Da alle var godt mætte gik vi tilbage til hotellet, hvor vi pakkede, mens Kisse kunne nå at hente en rullekravebluse i Macy's, der passede til den kjole, hun havde købt dagen før.

Så blev bilerne fyldt med bagage, og turen gik til Twin Peaks til et sidste vue over San Francisco. Kisse var chauffør i ret tæt trafik, og da gaderne i San Francisco er temmelig bakkede, fik hun også brændt lidt gummi af undervejs. Da vi ankom til Twin Peaks, var det temmelig overskyet, men det var som om, der var én der syntes, at vi skulle slutte ordentligt af, for mens vi var på toppen, skiltes skyerne, og vi kunne se både Golden Gate og byen. Vi fik nogle andre danskere, der ligeledes nød udsigten, til at tage et par billeder af os, så vi fik rundet af på en god måde.

Turen fortsatte nu til San Francisco Airport, hvor alle andre stod af ved den gate, hvorfra turen skulle gå mod Amsterdam. Kedde, Kisse og Flemming fik afleveret ”vore” biler – dem kunne vi ellers godt have tænkt os at beholde. Tilbage til gaten i shuttlebus og så tilbragte vi alle et par timer sammen i lufthavnen, inden flyveturen gik mod Amsterdam kl. 16.05.

Vejr: Regnvejr – den eneste dag Californien.

Lørdag den 21. april 2001.

Flyveturen gik, som flyviture nu gør. Igen havde Kedde & Mads og Niels & Flemming fået pladser med ekstra benplads, så vi kunne ikke klage. Vi fik god mad og fik set et par dårlige film (”Family Man” og ”Charlie’s Angels”), og kl. 11.30 landede vi i Schiphol, Amsterdam. Her blev der handlet lidt, og kl. 14.30 gik turen videre til Billund. På den korte flyvetur fra Amsterdam til Billund blev vi bl.a. budt på en meget lækker sandwichbolle.

Kl. 15.35 landede vi i Billund til en mindre overraskelse, for det var Helge, der afhentede os. Min far havde været i Billund dagen før, men da han ikke rigtig havde fået det med tidsforskellen med, havde han ikke forstået, at når vi fløj fra San Francisco d. 20., så landede vi først i Billund d. 21., og d. 21. var han optaget, så derfor kom Helge. Det viste sig faktisk, at det var det eneste ”kiks” på hele turen, så vi kan kun sige:

DET HAR VÆRET EN KANON TUR.